Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΟΠΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ, ἀνεκείμενο συγκρούσεων, αἰτία ἀνησυχιῶν τὸ πετρέλαιο. — Καὶ εἶναι ὅλα αὐτὰ ἐπειδὴ ἀποτελεῖ βασικὴ πηγὴ ἐνεργείας ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτᾶται ὁ κόσμος καὶ ἰδιαίτερα οἱ βιομηχανικὲς χῶρες ⁂ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ μετὰ τὴν ἀμφισβήτηση τῆς ἡγεμονίας τῶν μεγάλων δυτικῶν ἑταιρειῶν πετρελαίου στὴν παγκόσμια ἀγορὰ ἡ κατάσταση τῶν χωρῶν καταναλώσεως ὄχι μόνο δὲν ἔχει βελτιωθῆ. — Ἀλλὰ καὶ χειροτέρεψε μὲ τὴν τελευταία ἀνατίμηση τοῦ «ἀργοῦ». — Κύριοι τοῦ παιχνιδιοῦ ἀπ' τὶς ἀρχὲς τοῦ πετρελαιακοῦ αἰῶνα οἱ μεγάλες ἑταιρεῖες προσαρμόσθηκαν εὐκολώτερα στὴ νέα κατάσταση ⁂ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Σοβιετικῆς παραγωγῆς πετρελαίου καταναλώνεται ἀπὸ τὶς ἀνατολικὲς χῶρες. — Ἐνῶ οἱ ΗΠΑ εἰσήγαγαν τὸ 1975 γύρω στὰ 300 ἑκατομμύρια τόννους γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἐνεργειακὴ κατανάλωση κατὰ κάτοικο διπλάσια ἀπὸ ὅσο π.χ. τῶν Γάλλων.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Περὶ ἐθνικῶν ἐπετείων

ΑΠΟ ΤΙΣ ἀπαντήσεις καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων στὶς γνωστὲς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Ἀβέρωφ γιὰ τὴν ἀντουσία τους ἀπ' τὸν ἑορτασμὸ καὶ τὴν παρέλαση, μπορεῖ νὰ ἀποκρύνῃ κανεὶς σὰν θέσεις τῶν ἐπιστημιακῶν δασκάλων καὶ σπουδαστῶν τους τὰ ἑξῆς:

Ὁ τρόπος ἑορτασμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων μὲ παρελάσεις καὶ ἄλλες συναφεῖς ἐκδηλώσεις θεωρεῖται δὲν εἶναι πιὰ ἐνδεδειγμένος ἀφοῦ δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν ὠριμότητα τῆς νέας γενιᾶς καὶ στὴν ἀντίληψή της ὅτι θὰ πρέπει κάθε ἑορτασμὸς νὰ φθάνῃ σὲ μία τῆς κάθε ἐπετείου, νὰ ἀποτελεσματικοποιῆται καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ τὸ πνεῦμα τῆς καὶ νὰ συνδέει μὲ τοὺς προβληματισμοὺς τῆς ἐποχῆς μας.

2. Ἡ παρουσία τῆς κυβερνήσεως στοὺς ἐθνικοὺς ἑορτασμοὺς ὄχι μόνο δὲν προάγει καὶ καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὸ παραμορφώνει καὶ τὸ πλαστογραφεῖ φωτίζοντάς το μόνο ἀπ' τὴ δική της πολιτικὴ ἰδεολογικὴ καὶ κοσμοθεωρητικὴ θέση καὶ παραλεί πτοντας νὰ ἐμπλουτίση τὶς ἐθνικὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις μὲ συνθήματα καὶ αἰτήματα ποὺ ἐκφράζουν ἀποκλειστικὰ πολιτικὲς ἀπόψεις μιᾶς εὐρύτερης ἀντικυβερνητικῆς διεπάλης ἢ ἐκφράσματος ποὺ νὰ καλύπτῃ ὅλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου. Πιὸ συγκεκριμένα κάθε ἐθνικὸς ἑορτασμὸς πρέπει νὰ διεξάγεται κατὰ τρόπο ποὺ νὰ ἐνισχύεται καὶ νὰ διευρύνεται ὁ ἀγὼν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴ δημοκρατία καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

Ἡ τόσο ἐμπεριστατωμένη καὶ ἐπάρκη στοιχειοθέτηση τῶν ἀπαντήσεων στὶς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Ἀβέρωφ, ἀποδεικνύει πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὅτι οἱ ἀπαντήσεις αὐτὲς εἶναι προϊὸν ὄχι ἁπλῶς θέσεων, ἀλλὰ καὶ ἀρχῶν ὅτι ἐκφράζουν ἑδραῖα καὶ πολὺ μελετημένες ἀντιλήψεις, ὅτι ἀπηχοῦν μιὰ πλήρως συνειδητοποιημένη διεφορὰ ἀπόψεων. Συνεπῶς, θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῆ αὐτὴ ἐπεξασμένη καὶ ἀκέραιος πραγματικότης ἡ διαμάχη μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ γιὰ τὸ ἂν ἐσιτίσθησαν 600 φοιτητές, ἢ ἂν ἀντίθετα κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ ἡ Λέσχη ἡ ἀποκλειστῆ λόγω ὁμαδικῆς ἀπουσίας τῶν σπουδαστῶν ἀπὸ τὰ μαθήματα. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις, οἱ φοιτητὲς δὲν πῆγαν στὸν ἑορτασμὸ γιατὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε γιὰ λόγους ἀρχῶν. Καὶ αὐτὲς τὶς ἀρχὲς θὰ ἔπρεπε νὰ τὶς γνωρίζουν καλύτερα ἀπ' τὸν καθένα ὁ πρύτανις καὶ ὅσοι καθηγητὲς ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν στοὺς φοιτητὲς ἕνα ἀλλοθι ποὺ δὲν τὸ ἐζήτησαν καὶ ποὺ δὲν ἐδίστασαν νὰ τὸ περιφρονήσουν σὰν δικολαβισμὸ καὶ σοφιστεία ἀνάξια τῆς δικῆς τους γνωστῆς παρρησίας.

Ὅσο γιὰ τὴν οὐσία τοῦ θέματος γιὰ τὸ ἂν δηλαδὴ εἶναι ἢ ὄχι ἐξεπερασμένος τρόπος ἑορτασμοῦ οἱ παρελάσεις καὶ κατὰ ποιούς τρόπους θὰ πρέπει οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς νὰ ἀποκτοῦν οὐσιαστικὸ ἐθνικὸ περιεχόμενο, ἡ συζήτηση δὲν εἶναι βέβαια ἄσκοπη, ἀλλὰ ἀδύνατη στὸν περιορισμένο χῶρο τῆς στήλης αὐτῆς. Τὸ θέμα εἶναι ὄντως τεράστιο. Ἰδιαίτερα ὅταν θέλει κανεὶς νὰ καταπιαστῆ σοβαρὰ καὶ καλοπροαίρετα μ' αὐτὸ κι' ἐκεῖ νὰ ἀντιδικήση. Ἐκεῖνο πάντως ποὺ ἔρχεται σχεδὸν αὐθόρμητα σὰν ἀπορία εὔλογη στὸ νοῦ σχετικὰ μὲ τὴ δυνατότητα συνδυασμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων μὲ τὴν τρέχουσα συνθηματολογία, εἶναι τὸ πῶς μιὰ τέτοια ἐκδήλωση δὲν θὰ μεταβληθῆ σὲ εὐκαιρία μιᾶς ἀκόμη πολιτικῆς ἅμιλλας τῶν παρατάξεων καὶ μάλιστα σὲ κονφούζιο, ἀφοῦ τὰ ἐντελῶς διάφορα συνθήματα θὰ γράφωνται ἢ θὰ ἀκούγωνται στὸν ἴδιο χῶρο. Ἢ μήπως εἶναι τόσο εὔκολο νὰ ἐπιτευχθῆ μιὰ διακομματικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων; Δεν θὰ ἀρνηθοῦμε ὅτι καὶ ἡ κυβέρνηση κάνει πολιτικὴ καὶ προωθεῖ τὶς δικές της ἰδεολογικὲς καὶ κοσμοθεωρητικὲς θέσεις στοὺς ἐθνικοὺς ἑορτασμούς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ λύση ἡ γενίκευση τοῦ κακοῦ, ἡ μίμηση ἐκείνου ποὺ δὲν εἶναι σωστό. Τὸ σωστὸ εἶναι νὰ ζητᾶμε ἀπ' τὴν κυβέρνηση ὑπερκομματικοὺς ἑορτασμούς, ὄχι ὅμως μὲ τὴν ἔννοια ὅτι θὰ ὑποστεῖλη τὶς δικές της σημαίες γιὰ νὰ ὑψώσουμε τὶς δικές μας παραταξιακές. Στὶς ἐθνικὲς ἑορτὲς μιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ σημαία. Ὑψωμένη πάνω ἀπὸ τρέχουσες σκοπιμότητες, ἐκτὸς καὶ ἂν μερικοὶ θέτουν τὴν κομματικὴ σκοπιμότητα πάνω κι' ἀπ' τὴν ἐθνικὴ ἀνήκοντας οἱ ὁρισμένη κοσμοθεωρία ποὺ ἀπορρίπτει ὄχι μόνο τοὺς ἑορτασμοὺς τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδέα τοῦ ἔθνους σὰν ξεπερασμένη, ποὺ ἡ ἐπιβίωσή της δὲν ἀνταποκρίνεται σ' ἕνα ἱστορικὴ ἐξέλιξη ἀλλὰ στὶς ἐκμετελλευτικὲς ἀνάγκες τῆς ἄρχουσας τάξης. Εἶναι μιὰ θεωρία μὲ προσπάθεια ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεως, μιὰ θεωρία ποὺ ἔχει ἐπηρεάσει βαθειὰ τὴ σκέψη ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐξελίξεις τοῦ αἰώνα μας. Λογικά, λοιπόν, θὰ πρέπει νὰ δεχθῆ κανεὶς ὅτι ἕνα ποσοστὸ τουλάχιστον τῶν φοιτητῶν ἀπέχουν τὰς ἀπ' τοὺς ἑορτασμοὺς ἢ προτείνοντας διαφοροποίησή τους δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μὴν ξεκινάει ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς ἰσεολογικοὺς προβληματισμούς.

Ὅμως, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι φοιτητὲς ποὺ πραγματικὰ πιστεύουν ὅτι ἀπαιτεῖται οἱ ἐκδηλώσεις νὰ λάβουν οὐσιαστικώτερο περιεχόμενο θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν προβληματισθεῖ συστηματικώτερα πάνω σ' αὐτὸ καὶ νὰ εἶχαν ὀργανώσει ἕνα δικό τους τρόπο ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου, ὁ ὁποῖος καὶ στὴ ἐθνική τους συγκίνηση θὰ ἔδινε διέξοδο κατὰ τρόπο θετικώτερο καὶ ὑποδειγματικῶς θὰ ἦταν τοῦ τῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν οὐσία τέτοιων ἐπετείων. Μποροῦσαν δηλαδὴ οἱ φοιτητὲς τῶν Ἰωαννίνων νὰ μὴν πάνε στὴν παρέλαση καὶ σὲ ὁτιδήποτε ἄλλο πρεῖχε φανφάρες, ἀλλὰ θὰ εἶχαν ἀφοπλίσει ἐκ προοιμίου κάθε συκοφάντη ἂν γιορτάζαν τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πόλεως μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο αὐτοὶ νόμιζαν. Ὅμως, δὲν τὸ ἔκαμαν δίδοντας τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ διαφωνία τους δὲν περιορίζεται μόνο στὶς φανφάρες. Μιὰ ἐντύπωση ποὺ θὰ πρέπει νὰ διασκεδάσουν στὸ μέλλον μὲ θετικὲς προτάσεις ἀλλὰ καὶ πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν ἐπετείων κατὰ τρόπο ποὺ θὰ προάγει τὸν ἐθνικὸ καὶ δημοκρατικὸ φρονηματισμὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

ΠΑΝ

Περπατώντας στή... θάλασσα

ΚΑΘΩΣ τὸ γειτονικὸ καὶ γραφικώτατο Δρέπανο προχωρεῖ μὲ ἀληθινὸ ζῆλο στὴν προεργασία ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξασφάλιση πόρων γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ καινούργιου ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Δρεπανιώτισσας οἱ θρῦλοι ξανὰ ζωντανεύουν γιὰ νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς ντόπιους στὴν ὡραία προσπάθεια μὰ καὶ γιὰ νὰ πληροφορήσουν τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν ὡραία παράδοση.

Γιατὶ ἡ περιοχὴ τοῦ Δρεπάνου δὲν εἶναι ἀπ' τὶς πιὸ περιωπῆς στὸ χωριὸ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας. Ἔχει καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ χριστιανικοῦ θαύματος εἰσδύσει μὲ βρύλλους ποὺ ἑρμηνεύουν διάφορα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐξαιρετικῆς τοποθεσίας. Καὶ ἀσφαλῶς ὁ πιὸ διαδεδομένος ἀλλὰ καὶ ἐντυπωσιακώτερος θρῦλος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἑρμηνεύει τὸ μοναδικὸ φαινόμενο τῆς ὑπάρξεως μιᾶς στενῆς καὶ ἀμμώδους ἀτραποῦ, μήκους μισοῦ μιλίου πάνω στὴ θάλασσα. Μιᾶς στενῆς λωρίδος πλάτους δύο μέτρων περίπου ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Δρεπάνου καὶ χάνεται μέσα στὸν Κορινθιακὸ καὶ ποὺ μπορεῖς νὰ τὴν περπατήσης!....

Παρ' ὀλίγον ...ζεύξις

ΓΡΑΦΕΙ σχετικῶς ὁ Ν. Γ. Πολίτης στὶς μελέτες του «Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ» (μέρος Α΄, σελίδα 59):

Στὸ Δρέπανο ἦταν μιὰ φορὰ ἀραγμένο ἕνα καράβι. Πῆγε ἡ Παναγία στὸν καραβοκύρη καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὴν περάσῃ στὴν ἀντίπερα ὄχθη τῆς Ρούμελης. Ἐκεῖνος ποὺ βέβαια δὲν τὴν γνώρισε, ἀρνήθηκε τὴ διευκόλυνση. Τότε ἡ Παναγία ἐπῆρε στὴν ποδιὰ της ἄμμο καὶ χαλίκια ἀπ' τὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ ρίχνοντάς τα στὴ θάλασσα ἐσχημάτιζε βῆμα πρὸς βῆμα τὸν διάδρομο ποὺ ὑπάρχει καὶ σήμερα. Κι' ἂν δὲν ἔτρεχε ὁ καραβοκύρης, ποὺ εἶδε τὸ θαῦμα κατάλαβε ποιὰ ἦταν, ἂν δὲν ἔσπευδε νὰ τὴν ἐπιβιβάσῃ στὸ καΐκι του μὲ δάκρυα μεταμελείας, ἡ Παναγία θὰ συνέχιζε τὴν πορεία της μέχρι τὴ Ρουμελιώτικη ἀκτὴ συνδεοντάς την κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο μὲ τὸ Μωριά!

Ὡραῖος θρῦλος, τοῦ ὁποιουδήποτε θάταν ὡραιότερος ἂν τὸ θαῦμα ὁλοκληρώνετο καὶ ἐπετυγχάνετο ἔκτοτε ἡ ζεῦξις μὲ τὴν ἀπέναντι ἀκτὴ κατὰ τρόπο φυσικό. Ἔτσι, δὲν θὰ προσμένᾳμε τώρα τὸ θαῦμα ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο δημοσίων ἔργων.

Ἀκόμη θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἐκεῖνος ὁ καραβοκύρης τῆς παραδόσεως, ποὺ μὲ τὴν ἄγκυρα ἀναγνώριση τῆς Παναγίας τῆς Δρεπανιώτισσας ἀπέτυχε τὴ ζεύξη τῶν δύο ἀκτῶν, συμβολίζει τοὺς σημερινοὺς φερουμπωτάδες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν κ. δήμαρχο ἀντιδροῦν στὴν κατασκευὴ τῆς γεφύρας, ὄχι βέβαια γιὰ λόγους εὐλαβείας.

Τουριστικὲς ὑπερτιμήσεις

ΓΡΑΦΟΥΝ τὰ «Κερκυραϊκὰ Νέα»: «Τὸ χταπόδι καὶ τὸ σταφοφίσι ἐθεωροῦντο παλαιότερα κατώτερα εἴδη διατροφῆς κατάλληλα γιὰ τὴν «πλεμπάγια» ὅπως τὴν ἔλεγαν οἱ ἄρχοντοι. Καὶ ἀκόμη ἐπλούτιζαν τὸ λεξιλόγιο τῶν βαρκάρηδων. «Ἄντε ρὲ χταπόδι» ἦταν ἡ συνηθισμένη βρισιά. Καὶ μοιάζεις σὰν σταφοφίσι ἔλεγαν σὲ κάποιον, ὅταν ἤθελαν νὰ τὸν πειράξουν γιὰ τὴν ἀχαμνότητά του ἢ τὸ στυφὸ ὕφος του. Πήγαινε τώρα νὰ πῆς κανένα «χταπόδι» ἢ σταφοφίσι. Εἶναι σὰν νὰ τοῦ ἀπονέμῃς τὸν μεγαλύτερο... ἔπαινο. Τριακόσιες εἴκοσι τὸ κιλὸ ἔφθασε ἡ τιμή τους. Ἀκόμη καὶ οἱ βρισιὲς κατήντησαν εἶδος πολυτελείας...».

Ἐκεῖνος, ὅμως, ποὺ ἐνδιαφέρει περισσότερο εἶναι ἡ σαφὴς διαφορὰ τιμῆς μεταξὺ τοῦ κερκυραϊκοῦ καὶ τοῦ πατρινοῦ χταποδιοῦ. Φαίνεται ὅτι τὸ πρῶτο ἀς ἀνῆκον εἰς περιοχὴν ποὺ ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς τουριστική, εἶναι... δεόντως ψηλομύτικο.

Ἂς ἐλπίσουμε λοιπόν, ὅτι ἡ πρόσφατη ἔνταξη καὶ τῆς περιοχῆς μας στὶς τουριστικὼς τρεμοκομιοῦχες δὲν θὰ ὑπερτιμήση τὰ ψάρια τοῦ Πατραϊκοῦ.

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἀγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΒΟΤΣΗ 42
ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ
ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ στρατοῦ εἰς μεγάλην κλίμακα

ΑΘΗΝΑΙ. Ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι συμπίπτουν εἰς τὸ ὅτι ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἤρχισαν εἰς μεγάλα διαμερίσματα τῆς χώρας. Ἰδιαιτέρως σημαντικαὶ εἶναι αἱ συγκρούσεις ἐντὸς περιοχῆς Λαμίας, Χαλκίδος, Πάρνωνος καὶ Ταϋγέτου.

Εἰς τὸ Βέρμιον συνεχίζονται αἱ ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις, ὑπάρχουν δὲ πληροφορίαι ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπεκτείνονται εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν Πολύγυρον ἐσημειώθη πεντάωρος μάχη μεταξὺ Χωροφυλακῆς καὶ Συμμοριτῶν μὲ βαρείας ἀπωλείας ἑκατέρωθεν.

Ἡ ΕΠΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν διαλύεται ἡ ΕΠΟΝ. Ἡ ἀπόφασις περιέχει ἀιτιολογίαν ὅτι αὕτη ἐξετράπη τῶν σκοπῶν διὰ τοὺς ὁποίους συνεστήθη.

Ἡ λίρα

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ χρυσὴ λίρα ἐπώλησε τὸ ἀπόγευμα τὶς 141.500 δραχμές. Ἡ ἀνατίμηση ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διαπραγματεύσεως χρυσῶν νομισμάτων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς.

Τὸ Δασύλλιον

ΚΑΤΑ παράκλησιν τοῦ φιλοδασικοῦ Συλλόγου συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως καὶ πρὸ παντὸς εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας ἀνηλίκων ὅπως κατὰ τὴν διάβασίν των ἐκ τῶν δρόμων τοῦ Δασυλλίου μὴ εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν ἀναδασωθέντων χώρων καὶ προξενοῦν ζημίας εἰς τὰ νεόφυτα.

Ἡ Αἴτνα

ΡΩΜΗ. Νέας κρατὴρ 10.80υ ποδῶν τοῦ ἡφαιστείου Αἴτνας τῆς Σικελίας ἐξερράγη τὴν ἑσπέραν, ἐνῶ ἡ παλαιὰ ἔκρηξις ἡ ὁποία ἤρχισε πρὸ ἑβδομάδος δεικνύει σημεῖα ὑφέσεως.

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ἀπὸ τὸν ΚΑΝΑΔΟ ΖΩΡΖ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277-485 & 272-354

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἱσπανία-ΕΟΚ: Πρὸς ἕνα γάμο ἀπό... συμφέρον

ΑΠΟ ΤΗ "ΣΤΑΜΠΑ,, ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ἐπιστρέφει στὴν Εὐρώπη καὶ στὸ Δυτικὸ σύστημα. Οἱ τελευταῖες ἀπελπισμένες ἐνέργειες τῆς ἄκρας Δεξιᾶς, ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ τὴν πολιτιστικὴ καὶ πολιτικὴ ὡριμότητα ἑνὸς λαοῦ ποὺ πολιόρκησε ὑπῆρξε ἕδμα τῆς βίας καὶ στὴ συνέχεια, γιὰ 40 χρόνια ἔμεινε ξένος στὴ δημοκρατία, στὶς ἀξίες, στὶς σκέψεις καὶ στὶς ζωτικὲς τάσεις τῆς Γηραιᾶς Ἠπείρου. Τώρα, ὁ δρόμος φαίνεται ἀνοικτὸς γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ὁμαλότητα: οἱ τελευταῖες ἀποφάσεις τῆς κυβέρνησης Σουάρεζ γιὰ τὰ πολιτικὰ κόμματα, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πιστέψουμε ὅτι πλησιάζει στὸ τέλος του καὶ ὁ παράλογος ὀστρακισμὸς τοῦ Κ.Κ. τοῦ Καρρίγιο. Τὸ κόμμα αὐτό, ἐξ ἄλλου, εἶναι καὶ τὸ πιὸ ἐξελιγμένο ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ Κ.Κ. Ὁ δρόμος φαίνεται πὼς ἀνοίγει καὶ γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ ὁμαλότητα: ἀποκαταστάθηκαν οἱ σχέσεις μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ μὲ τὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀκόμη ἀξιόλογο σημάδι τοῦ τέλους μιᾶς ἐποχῆς. Καὶ, πάνω ἀπ' ὅλα, δημιουργοῦνται οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν εἴσοδο τῆς Ἱσπανίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα.

Πρόκειται γιὰ ἕνα γεγονὸς ἐξαιρετικῆς σημασίας. Ἡ Εὐρώπη χωρὶς τὴν Ἱσπανία (καὶ χωρὶς τὴν Πορτογαλία, ὅσο διαρκοῦσε ἡ παράλληλη δικτατορία τοῦ Σαλαζὰρ καὶ τῶν κληρονόμων του) ἦταν μιὰ Εὐρώπη ἀκρωτηριασμένη: ἦταν σὰν νὰ ἔλειπε ἡ Γαλλία τοῦ Διαφωτισμοῦ, ἡ Ἀγγλία τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἡ Ἰταλία μὲ τὴν παράδοση τῆς παλιγγενεσίας (ὁ πλοῦτος τῶν ἱστορικῶν συστατικῶν στοιχείων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἶναι ἐντυπωσιακὸς καὶ μποροῦμε νάμαστε ὑπερήφανοι χωρὶς νὰ διαπράττουμε τὸ ἁμάρτημα τοῦ «εὐρωκεντρισμοῦ», σὲ καιροὺς κατὰ τοὺς ὁποίους ἔχουμε τόσους καὶ τόσους ἄλλους λόγους νὰ ἀνησυχοῦμε καὶ τελικὰ νὰ λυπόμαστε τὸν ἑαυτό μας). Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐπιστροφὴ τῆς Ἱσπανίας στὸ κοινὸ κύκλωμα φαίνεται πὼς του λάχιστον μέσα σὲ ὡρισμένα ὅρια, θὰ γίνει ἀνώδυνα καὶ εἰρηνικά: δὲν χρειάζεται τὸ λυκόφως τῶν θεῶν τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας, τὸ ἐφιαλτικὸ ἐκεῖνο δανκερικὸ φινάλε, οὔτε ἡ τραγωδία τῆς Ἰταλικῆς συνθηκολόγησης οὔτε καὶ τὰ πολλαπλὰ πραξικοπήματα ἑλληνικῆς ἢ πορτογαλικῆς μορφῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν ἔχει ὁλοκληρωθεῖ καὶ συνεχίζει νὰ διατρέχει τοὺς κινδύνους μιᾶς στρατηγικῆς τῆς ἔντασης ποὺ παραμένει ἀνησυχητική, ὀφείλεται στὸ αἴσθημα εὐθύνης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, στὴν πολιτικὴ ὑπομονή τους, στὴν ἱκανότητά τους νὰ ἀντιμετωπίζουν τὶς προκλήσεις, ἀλλὰ καὶ στὴν σύνεση μὲ τὴν ὁποία γίνεται τὸ φιλελεύθερο ἄνοιγμα τοῦ νεαροῦ βασιλιᾶ. Πρέπει νὰ τὸ παραδεχθοῦμε. Ὁ βασιλιὰς αὐτὸς ὅμως γιὰ πολλοὺς ἂν ὄχι νιὰ ὅλους, ἦταν ἕνα ὄργανο τῆς συνέχειας, ἡ τευλάχιστον τὸ ἔμβλημα μιᾶς ψεύτικης ἀλλαγῆς, μιᾶς πολιτικῆς ἀπάτης.

Στὸ Βατικανό, ὁ Χουὰν Κάρλος ἐξασφάλισε τὴν ἔγκριση τοῦ Πάπα γιὰ τὶς δημοκρατικὲς ἀλλαγὲς στὴν Ἱσπανία, δηλαδὴ γιὰ ἕνα σχέδιο ποὺ ἡ ἄκρα δεξιὰ προσπαθοῦσε καὶ προσπαθεῖ νὰ κατεστρέψει ἀκόμη καὶ στὸ ὄνομα τῶν ἀξιῶν τῆς θρησκευτικῆς παράδοσης. Στὴν ἰταλικὴ πρωτεύουσα ἡ σύντομη ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ ἐπαφὴ ἀποκάλυψε τὶς προθέσεις τῆς Ἱσπανίας νὰ συνδεθεῖ μὲ τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη πολιτικὰ (σὲ σύντομο διάστημα) καὶ οἰκονομικὰ (κάπως περισσότερο μακροπρόθεσμα). Ἡ Ἰταλία σκοπεύει νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἱσπανικὴ προσπάθεια μιᾷ καὶ ὑποστηρίζει τὴν μεσογειακὴ καὶ νότια ἐπέκταση τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, κάτι ποὺ θεωρεῖ σὰν ἱστορικὴ ἐπανασύνδεση μὲ τὶς χῶρες ποὺ ἀποξενώθηκαν ἀπὸ τὴν κοινὴ ἱστορία ἀλλὰ καὶ σὰν ἐγγύηση ἀπέναντι στοὺς κινδύνους ἀπολυταρχικῶν ὑποτροπῶν.

Τώρα, μένει νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἐξελικτικὴ αὐτὴ διαδικασία μέχρι τὴν ὁλοκλήρωσή της καὶ νὰ ἐξεπερασθοῦν τὰ τελευταῖα ἐμπόδια ποὺ δὲν εἶναι ἀσήμαντα. Ἔτσι, ἀπλώνοντας τὰ ὅριά της πέρα ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα καὶ μέχρι τὸν Ἀτλαντικό, τὴ στιγμὴ ποὺ καὶ στὶς Ἀνατολικὲς χῶρες ἐμφανίζονται φιλελεύθερες προσπάθειες, ἡ σύγχρονη εὐρωπαϊκὴ δημοκρατία μπορεῖ νὰ εἶναι περήφανη γιὰ τὴν ἀδιάκοπη ζωτικότητά της ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχουν τὰ σοβαρότατα σημάδια μιᾶς γενικῆς κρίσης.

ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
«ΤΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ»
(Ο ΣΑΚΗΣ)
Στὸ ἀνανεωμένο καταστημά μας σᾶς περιμένουμε γιὰ
ΦΡΕΣΚΟ ΨΑΡΙ
καὶ ΜΠΡΙΖΟΛΕΣ
στὰ κάρβουνα
ΚΑΚΑΒΙΑ
κάθε μέρα
«ΠΛΑΤΑΝΙΑ»
(Ο ΣΑΚΗΣ)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΑΔΟΛΟΣ
παραλία Ψαθοπύργου
Τηλ. 931.402

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἦρθε ἡ "καλὴ ὥρα,, γιὰ τὴ διπλωματία μας

Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ἐκμεταλλευτοῦμε

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

ΔΕΝ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ τουρκικοὶ σωβινιστικοὶ κύκλοι τῆς ἄκρας δεξιᾶς («γκρίζοι λύκοι» τοῦ Τουρκές) ὀνειρεύονται πάντα τὴν ἀνάσταση τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὅτι οἱ μιλιταριστικοὶ κύκλοι ἐπιδιώκουν τὴ δημιουργία εἰδικοῦ καθεστῶτος στὰ ἑλληνικὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, μὲ σκοπὸ τὴ διάσπαση τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου, ἐνῶ συγχρόνως τὸ τουρκικὸ κεφάλαιο ἐπείγεται γιὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν ταχύτερη ἀνάπτυξη τῆς τουρκικῆς βιομηχανίας, τὴν ἔνταξη τῆς Τουρκίας στὴ Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ τὴν ἐξόρμηση στὸ Αἰγαῖο, στὰ βάθη τοῦ ὁποίου πιστεύει ὅτι κρύβεται πακτωλὸς ἐνεργειακοῦ πλούτου. Τὴν ἴδια ὥρα οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν ἔλεγχο τῆς περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, μὲ ἐπίκεντρο τὰ πετρέλαια τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ γιὰ νὰ ἔχουν ἕνα ἀντίβαρο πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση μέσῳ τῆς Τουρκίας ποὺ ἔχει γεωγραφικὴ ἐπαφὴ μαζί της, δὲν εἶναι καὶ πολὺ πρόθυμες νὰ παίξουν τὸ ρόλο τοῦ δικαίου κριτῆ στὶς Ἑλληνο—Τουρκικὲς διαφορές. Καὶ δὲν εἶναι πρόθυμες γιατὶ μὲ ἀφετηρία τὴν Τουρκία, ἔχουν ἤδη δημιουργήσει τὸν ἄξονα